

DORPSRAAD 2018.

Kritiek hebben op alles en nog wat is te gemakkelijk en goedkoop. Dat is zeker niet mijn bedoeling. Toch wil ik in deze bijdrage ook niet om de hete brei heen draaien. Onlangs werd ik aangesproken door een geboren Heerjansdammer. Hij vroeg me, wat is er toch aan de hand met onze dorpsraad? Ik kon geen duidelijk antwoord geven. Voor zover de schaarse informatie mij intussen had bereikt, heb ik mijn gedachten hierover met hem besproken. Die wil ik in deze bijdrage nader toelichten. Er zijn twee zaken, die speelden resp. spelen. a) De verkiezingen van de nieuwe dorpsraad 2018.

b) Het debacle van het uiteenvallen van diezelfde raad.

WAT GING ER MIS BIJ DE VERKIEZINGEN.

Wat betreft de verkiezingen 2018 het volgende. Heeft u een andere mening dan hoor ik dat graag. Er is door Zwijndrecht gekozen voor het invoeren van de officiële gemeentelijke stempas. Daarop is niets aan te merken. Prima dus. Wel blijf ik met de vraag zitten waarom hierdoor wel de manier van kiezen werd beperkt en het hier m.i. misging.

Een korte toelichting. Bij gemeenteraadsverkiezingen staan de namen van de kandidaten van iedere partij op één afzonderlijke lijst. Op de lijst van uw partij mag u 1 persoon aankruisen die uw voorkeur heeft. Dit ligt volledig anders bij de dorpsraad omdat dit geen politieke partij is. Bij een dorpsraadverkiezing staan alle kandidaten op "1" lijst, waaruit 7 personen moeten worden gekozen. De nieuwe officiële stempas beperkt de keuze tot één. De mondige kiezer heeft zich met verbazing afgevraagd waarom is afgeweken van het systeem dat al vanaf 2003 uitstekend functioneerde. Bovendien heeft de nieuw gekozen weg ook tot onnodige commotie geleid bij de kiezers.

DAN STEM IK MAAR NIET.

Tijdens een bezoek aan het Midden-Inn mocht ik de lunch nuttigen aan de grote tafel waaraan een zevental bewoners in de leeftijd van de zeer sterken al van een lekker toetje zaten te genieten. Al snel kwam het gesprek op de komende verkiezingen. De vraag was : Welke 7 personen moeten we kiezen. Verbazing toen ik vertelde dat er slechts 1 persoon zou mogen worden aangekruist. Ja maar.... als ik mijn favoriete kandidaat dan kies en ik wil bijvoorbeeld ook nog een vrouw in de dorpsraad ? Dat kan dus niet. De reacties waren van wat krijgen we nou, tot, dan ga ik maar niet stemmen. Dit heb ik ze natuurlijk afgeraden.

GELDEN EERDERE BESLUITEN NIET MEER.

Vijftien jaar geleden (2003) heeft de dorpsraad, na stevige discussies, aan de hand van meerdere voorbeelden het college kunnen overtuigen, dat bij het officiële kiessysteem (van 1 persoon) brokken zouden kunnen worden gemaakt. De toenmalige bestuurders onderkenden het probleem en besloten het advies van de dorpsraad op te volgen. Hierdoor moest de gemeentelijke kieswet wel worden aangepast. Via een e-mail ontving ik onverwacht de tekst hiervan:

“

Het College laat alleen in die gevallen de kieswet buiten werking indien strikte toepassing niet zou leiden tot een doelmatig gebruik van de wet. In die gevallen voorziet het College in een praktische oplossing die zoveel mogelijk recht doet aan de kieswet en aan de uitgangspunten van de verordening.

(de Verordening Dorpsraad Heerjansdam dus)

”

In deze gemeentelijke wetswijziging staat mijns inziens geen woord Spaans. Fouten worden gemaakt. Nu dus maar stoppen met kritiek en er op toezien dat herhaling wordt voorkomen.

DE HUIDIGE STAND VAN ZAKEN.

Over het uiteenvallen van de dorpsraad en de huidige stand van zaken heb ik geen duidelijk beeld. Wel zijn mijn gedachten dat er linksom of rechtsom een oplossing moet worden gevonden. Heerjansdam mag en kan niet zonder een dorpsraad. Gelukkig is dit wettelijk vastgelegd en destijds door de overheden unaniem besloten. De vraag luidt : Welke mogelijkheden zijn er :

- Uit de schaarse informatie maak ik op, dat een herstel van het vertrouwen van de dorpsraadsleden onderling uitgesloten lijkt te zijn.

- De vraag is of de nog overgebleven reserve kandidaten bereid zijn de opengevallen plaatsen in te nemen.

- Een derde optie is de mogelijkheid nieuwe verkiezingen uit te schrijven. Op basis van het Raadsbesluit van 20 maart 2003 artikel 3 punt 6b zijn mijn gedachten hierover positief en zal, wanneer noodzakelijk, mogelijk moeten worden gemaakt.

Paul Kruger (1825-1904) president van de Zuid-Afrikaanse Republiek sprak ooit de wijze woorden : “Alles zal rech kom”. Niet zo bekend is dat hij er wel aan toevoegde : “AS ONS ALMAL ONS PLIG DOEN”

Paul Kruger (1825-1904)

Joop van der Ent

e-mail : joopvanderent@upcmail.nl